

fuldkommen irrationelt og uretfærdigt Princip. Det kan være rigtigt i Krigstider, Tider, hvor der stilles saa store Krav som nu, at sige: De store Indtægter og de store Formuer skal i det hele taget beskattes helt anderledes end tidligere, vi skal nu op paa en langt højere Skatteprocent, men om det er Merindtægter eller ikke, hvor disse Merindtægter ikke har noget med Krigstilstanden at gøre, er ikke noget Kriterium for forøget Skatteevne. Og som jeg paaviste i Fjor, vil i en lang Række Tilfælde Merindtægten simpelt hen bero paa dette, at de paagældende har været lidt tilbage i de foregaaende Aar, med hvilke Sammenligningen skal gøres, saaledes at en Merindtægt sammenlignet med de tre foregaaende Aar, hvor den paagældende har haft Forretningstab eller Tab ved Kautio eller paa anden Maade, aldeles ikke viser nogen forøget Skatteevne, tværtimod, om man vil, en forringet Skatteevne, en mindre Skatteevne end den Mand, der har haft den samme Indtægt jævnt fordelt paa de forskellige Aar. Selve det, at der ligger en Merindtægt, er i og for sig aldeles ikke noget Bevis for forøget Skatteevne. Der er jo ogsaa en Række Tilfælde, hvor det skyldes rene Tilfældigheder, at Indtægten falder i det enkelte Aar: større Arbejder, en større Forretning, som først afvikles i et Aar, der ligger noget efter, maaske endda flere Aar efter de Aar, i hvilke Forretningen virkelig er gjort og Risikoen løbet. Den kommer i det enkelte Aar, der har været mindre Indtægt end den vedkommendes normale i de foregaaende Aar, og nu, da Udbyttet af Forretningen kommer ind i Kassen, bliver der en større Indtægt. Men den er aldeles ikke i og for sig noget Tegn paa forøget Skatteevne. Det kan ikke undgaas, at det rene og skære Merbeskatningsprincip kommer til at virke som en Uret. Derfor lader det sig ikke gøre at gennemføre saa høje Beskatningsprocenter, saa snart man fuldstændig forlader Princippet om, at Fortjenesten skal have noget med Krigsforholdene at gøre. Det viste sig i Fjor, og det vil den højtærede Finansminister ogsaa nok erfare i Aar, og jeg maa sige, at dette vil træde endnu langt stærkere frem nu, hvor der er Tale om at begynde saa langt længere nede. Det, som gjorde, at man forholdsvis lettere kunde slaa sig til Taals i Fjor, var dette, at den hele Beskatning begyndte ved forholdsvis saa høje samlede Indtægter og Merindtægter. Men nu, hvor man altsaa gaar ned til en samlet Indtægt af 6,000

Kr. og en Merindtægt af 2,000 Kr., vil dette Synspunkt gøre sig i endnu højere Grad gældende, fordi det vil komme ind i en Mængde flere Menneskers personlige Forhold og derfor blive uforstaaeligt for mange flere. Det, vi foreslog i Fjor med Hensyn til at sætte Skatten i Forhold til, om det var Krigsfortjeneste eller ikke, var rationelt. Men jeg indrømmer, at det, som endelig blev vedtaget, er irrationelt, og overfor det Kompromis, som blev vedtaget i Landstinget, vasker jeg mine Hænder (Afbrydelse). Ja, jeg gik ind paa det, men jeg gik kun ind paa det, fordi jeg satte Pris paa at faa Loven i det hele, og fordi den nu en Gang kun kunde faas paa de Vilkaar, saaledes som man jo mange Gange maa gaa ind paa Tingene her paa Rigsdagen. Men jeg har aldrig anset for noget korrekt og rimeligt Princip det, som blev fastslaaet ved den endelige Ordning. Den Bestemmelse, at saa snart den mindste Del af Indtægten har haft med Krigsfortjeneste at gøre, skal det hele beskattes som Krigsfortjeneste, virker og vil virke meget irriterende, det forstaar jeg særdeles godt. Derfor vil jeg ikke slaa ret mange Slag for at bevare dette Kompromis, men jeg vil være villig til at arbejde med paa at finde en Form, som vil være mere rimelig, og som ogsaa vil opfattes som mere rimelig end den nuværende. I Udvalget vil vi ogsaa kunne faa Lejlighed til nærmere at se paa, hvorledes Praksis har udviklet sig, idet Finansministeren der lettere vil kunne forelægge os et større Materiale end de Eksempler, han fremkom med her.

Jeg gentager, at Lovforslaget, som det foreligger, kan jeg i det hele give min Tilslutning. Det indeholder ogsaa en Række Enkeltbestemmelser, som væsentlig har til Formaal at hindre Fiskene i at trænge gennem Nettet, at gøre Maskerne snævrere, hvor Erfaringen har vist, at de er for vide, det er et Formaal, som jeg fuldt ud kan billige, og til hvis Opnaaelse jeg er rede til at medvirke. Hvorledes det i Enkelthederne er forsøgt, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa, og heller ikke skal jeg komme ind paa nogen Kritik i saa Henseende, det er Spørgsmaal, som egner sig bedre til Drøftelse i et Udvalg. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Modtagelse i Tinget.

Bresemann: Da Merindtægtsforslaget var til Behandling i Fjor, kunde jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Gennemførelse. Jeg udtalte ved den Lejlighed Ønsket om, at man, hvis man skulde vi-